

Bayer Zsolt: Egy mondat a bíróságról…

2016 június 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Egész eddigi életemben egy alkalommal ragadtam tollat önvédelmi okokból mégpedig tavaly ?sszel, amikor Gyurcsány Ferenc erkölcsi mélyrepülésében, intellektuális zuhanórepülésében olyan penetráns „giccs-himaláját” pottyantott a magyar nép közbeszédre kíváncsi részére, hogy annak súlya alatt nemcsak a jóérzés?, (a szó néhány évtizeddel korábban még érvényben volt értelmezése szerinti) polgári értelmiségi, hanem (a kádári terminológia szerinti) „haladó értelmiségi” (jelenleg lelkes ATV, újabban Hír TV néz?), s?t, a „munkásság” és a „dolgozó parasztság” tagjai is összeroppanhattak. A mai magyar politikai valóság abszolút nullpontja, Gyurcsány – az ATV közrem?ködésével – annyira büdös foscunamit fröcskölt szét a szélrózsa minden irányába, hogy a kulaszagot fogta egy kékeszöld kakalégy is, beszállt a stúdióba…szállt-szállt a szag után, majd megpihent a szarhegy tetején. Jó alaposan letapogatta parány szívókájával Gyurcsány buksiját…
Ha már akkora szentségtörés történt, hogy arra még az állatvilág is reagált, gondoltam az emberiség önjelölt képvisel?jeként én is megszólalok és hirtelen felindulásból írtam pár sort, megvédve ezáltal a magyarság civilizált részének becsületét, elkerülve egyszersmind az elfojtott düh okozta idegösszeomlást. Önvédelemb?l írtam tehát, s az írás – bár magamnak írtam – Bayer Zsolton keresztül sokakhoz eljutott. Ezúton is köszönöm szerkeszt? úrnak, hogy anonim vendégként fogadott blogján.

Azt reméltem akkor, nem produkál a honi közélet többé olyat, hogy szükségem lesz a papírra vetett önvédelem eszközéhez nyúlni. Sajnos tévedtem…megint forr az agyam, vizének g?ze sípolva távozik a fülemen át, mintha a fejem teáskanna lenne ! Le kell tehát h?tenem magam, ezért elmondom azt, amit jogászként (nem kis pironkodással vallom ezt be), de sokkal inkább polgári értelmiségiként el kell mondanom a független magyar bíróságról. El?tte azonban íme néhány szó az apropóról, azaz, az el?zményekr?l:

Tavaly esett meg, hogy az emberi jogok atyamestere (a képzavar tudatos…), a sziporkázóan szabad szellem?, progresszív gondolkodó (s?t, szép…), egyszóval „the one and only” Ungár Klára, aki arról híres (másról kurvára nem), hogy buzi mivoltát (bocs…másságát…) nyíltan vállalja, fogta magát és nagy nyilvánosság el?tt (a „fácsén”) lebuzizta Kocsis Mátét. Lesüllyednék Klára úr mélymocsári szintjére, ha arról kezdenék itt értekezgetnti, hogy Kocsis Máté kb. annyira buzi, mint James Bond vagy Nagy Feró. Egyébként meggy?z?désem szerint ezt Klári bácsi is tudja…de azt is tudja ám, hogy a Conchita Wurst,Terry Black, illet?leg Ungár neve által fémjelzett „közösség” és a populáció „hagyományos mintát követ?” része közötti bohóccsatában (jobban mondva a frusztrált, senki által erre fel nem kért jogvéd?-aktivista megélhetési buzik által folytatott árnyékbokszolásban) a vezet? világpolitikai elit és a negyedik hatalmi ág, a média ?ket „támogatja”. Ennek pedig az a sajnálatos következménye, – s ezt Klári bá tudja jól – hogy ha valaki tényként állítja valakir?l nagy nyilvánosság el?tt, hogy az homoszexuális, annak semmilyen jogi következménye nincs és nem is lehet…még szeretett és féltett Magyarországunkon, Mária országában sem. Igen, itt tartunk ! (Csak hogy világos legyek: egy figyelemre méltó kulturált világban a fenti esetnek az volna a következménye, hogy a sértett fél alkalom adtán felkeresi a sért? felet és egy félméteres vasbeton vibrátorral úgy tarkón kínálja ?t, hogy az kiköpi valamennyi porcelán fogát…ennyi.) Ezen utóbbi forgatókönyv helyett azonban az események akként alakultak, hogy a sértett fél (érthet? módon) személyiségi jogi pert indított, mire a független magyar bíróság akkora taglóütést mért a JOGRA, mint elvre, eszmére (amely nem kevesebb egyébként, mint amin az emberi civilizáció alapja nyugszik), hogy a Kúrián lév? óriás Iustitia szobor felkelt évszázados ül? helyzetéb?l, szégyenében-gyalázatában kihátrált az épületb?l és átkóválygott a szomszédos Szalai utcában lév? (alkoholista bírák, ügyészek és ügyvédek által frekventáltan látogatott) krimóba leittasodni…a Deák Ferenc utca pedig átnevezte magát Kiszel Tünde utcára ! Történetesen kézen-közön eljutott hozzám mind az els?, mind pedig a másodfokú ítélet, így volt alkalmam elolvasni a Markó utca szellemi produktumát…de miel?tt bárki megijedne, nem áll szándékomban jogászkodni, elemezni az elemezhetetlent, méltatni a méltatlant. Természetesen jogászként megvan a magam szakmai véleménye az opusról és meg vagyok róla gy?z?dve, hogy minden írástudó jogász (vannak még azért…) ha olvasná, egyet értene velem abban, hogy az ítélet (jogi terminológiával élve) „felülbírálatra alkalmatlan”, de leginkább – még az igazságügy színvonalának ismeretében is – meghökkent?en és ijeszt?en SZAR ! Szoktam túlozni, de most nem ! A Kulcsár-ítélet ehhez képest Salamoni döntés volt.

Röviden az ítéletekr?l, közérthet? stílusban: Kocsis Máté nehezményezte, hogy Ungár lebuzizta, ezért pert indított a F?városi Bíróságon, a perben azt kérte a bíróságtól, hogy állapítsa meg a személyiségi jogainak sérelmét és kötelezze Ungár urat kártérítés megfizetésére. Az els?fokú bíróságon fél óra alatt ítélet is született, amelyben a bíró megállapította a jogsérelmet, de nem azért, mert Ungár lebuzizta Kocsis Mátét, hanem azért, mert Ungár a sérelmezett bejegyzésben kvázi hiteltelen politikusnak titulálta !!!??? (Megvilágítom: kihívod a t?zoltókat, mert ég a házad…a t?zoltó ki is jön, el?veszi töml?jét, megengedi a vizet…majd látva a lángoló házat, hümmög picit, ???-zik egy sort, zavarában egyik lábáról a másikra áll…majd fogja a töml?t és ráirányítja a vízsugarat a ház melletti veteményesre és szépen elegánsan megöntözi azt, majd elzárja a vizet…végül hozzáf?zi távozóban, hogy „hát…izé…igen-igen…láttam a tüzet, deeeee…nem is tudom…szal…megláttam a veteményest és oly hervadtan kókadoztak a káposzták, gondoltam meglocsolom…jó lesz így, ugye ?”…hát kurvára nem, mert porig égett a házam

!) A másodfokú bíróság – érezve, hogy ez így azért egy kicsit gáz, de minimum nem p.c. – egy tollvonással keresztül húzta a korábbi abszurd ítéletet és – ahelyett, hogy a szart visszalapátolta volna a tehénbe – a helyzetet még abszurdabbá tette. A bölcs tanács ugyanis elutasította Kocsis Máté keresetét, arra hivatkozva, hogy keresetében nem fejtette ki, miben is áll konkrétan a sérelme a bejegyzésben írtak fényében !!! (Ezt is megvilágítom: Aszondja a t?zoltó parancsnok „…hát…nos…igen, az odáig rendben van barátom, hogy ég a házad…jajaja…látom a lángnyelveket, meg a h?ség is elég nagy itt a ház közelében…szal igen, ez t?z, kár lenne vitát nyitni…de ÁCSI ! …amikor kihívtál minket tüzet oltani, nem mondtad, hogy miért is oltsuk el azt a tüzet…nem szóltál, hogy az neked miért problémás, ha ég a házad, barátom ! Szóval akkor most az van, hogy fizesd ki a t?zoltó egység kiszállási költségét, meg a víz díját, amit a veteményesedre locsoltunk…és egyébként szégyelld magad barátom !)

Komolyra fordítva a szót, nemcsak jogászként, de egyszer? magyar polgárként is mélységesen elszomorít az, amit a teljes magyar igazságüggyel (nem csupán a bíróságra gondolok) összefüggésben az elmúlt néhány évben tapasztaltam. Köztudomású, hogy a háború utáni id?szakban a bíróságot és az ügyészséget egész egyszer?en kiherélték, azután pedig elindult a színvonal drámai hanyatlása, ami els?sorban a kontraszelekciónak volt köszönhet? (egyrészt aki rátermett volt, ügyvédnek ment, másrészt csak megbízható elvtársak, de f?leg elvtársn?k kerülhettek a bírói emelvényre). A rendszerváltást követ?en azonban az id?sebb kollegák álmukban sem gondolták volna, hogy a korábbi évtizedekben megszokott színvonal még tovább romolhat, s?t – az ügyvédi kamara ajtajának szélesre tárásával – az ügyvédekre is átterjed a „fert?zés”.

A JOG, a matematika mellett, az ember legnagyobb szellemi vívmánya, létezése el?feltétele volt a civilizáció kialakulásának és fennmaradásának. A gondolkodó ember számára tehát az egyik legszentebb fogalom, érték, amit ?rizni kell, mert a civilizált lét záloga. Régen a jogászság volt az értelmiség csúcsa és azon belül is, a bírák voltak a „krém”. Régen az értelmiség tematizálta a közbeszédet, politikai diskurzusokban foglalt állást és ebben vezet? szerepet játszottak a jogászok. Régen az értelmiségi lét legmeghatározóbb mibenléte a diskurzusban való kezdeményez? részvétel, az épít? vita vállalása, s?t, szeretete. Ma viszont eljutottunk odáig, hogy a független magyar bíróság inkább hoz két olyan min?ség? ítéletet, melyek írásba foglalása nem más, mint fekáliakenegetés Iustitia arcára, és amiket úgy egyébként még a laikus közönség is kiröhög. De miért teszi ezt ?! Ez a lényege a mondandómnak ! Ez az írás ugyanis, nem egy konkrét ügyr?l szól valójában, nem a buzizás a célja. Azért született ez a két ítélet, mert a független magyar bíróság egész egyszer?en nem mer olyan ítéletet hozni, amely (akár pro, akár kontra) állást foglalna abban az egyszer? kérdésben, hogy mást nyilvánosan homoszexuálisnak nevezni, alkalmas lehet-e arra, hogy az illet? társadalmi megítélését negatívan befolyásolja. A bíróság egész egyszer?en nem volt hajlandó állást foglalni, mert fél attól, hogy esetleg vitába keveredik és akkor esetleg exponálnia kéne magát egy közéleti diskurzusban. Hát ez itt a lényeg…. Ahogy mondtam, az igazi értelmiségi nemhogy kerülte a vitát, a közéleti diskurzust, de kifejezetten szerette, hisz abban nyilvánul meg az értelmiségi, a jogász intellektusa, az a szellemi er?, ami elvileg alkalmassá teszi arra, hogy olyan szent dologgal foglalkozzon, mint a JOG. Mára a bíróságon nem maradt értelmiségi…inkább cinikus és téves módon érvelve, hetet-havat, konkrétan hülyeségeket összehordva kikerüli a kérdést, csak nehogy részese legyen egy érzékeny témával kapcsolatos párbeszédnek.

Ez az igazi justizmord !

Bayer Zsolt

Forrás: Bádog - Bayer Zsolt blogja

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló